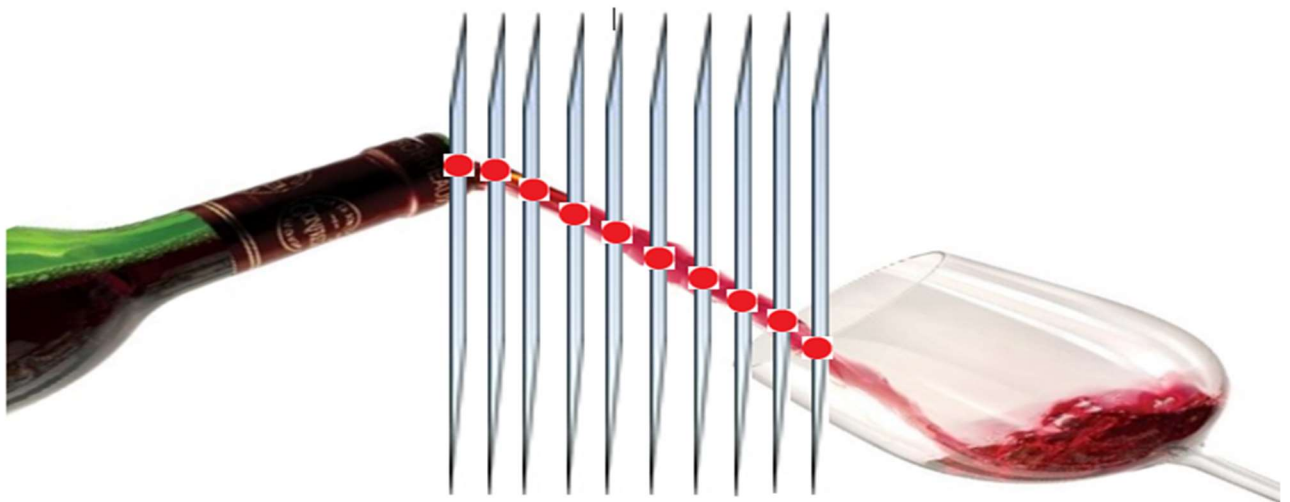

INSCHENKEN

Voordat we inschenken wordt er altijd eerst een perceptueel beeld van een latente handelingslijnform vanuit het perspectief van de flesopening gecreëerd – Het wetenschappelijke bewijs

Gevangen In Een Lijn
Het verklaringsmodel van alle motorische bewegingshandelingen

N.J. Mol
Mei 2024 ©

Inleiding

Het verklaringsmodel van de motorische bewegingshandeling biedt een universele uitleg van alle functionele waarnemingsprocessen binnen alle doelgerichte handelingen. Daarbinnen toont het aan dat het uitvoeren van elk denkbare handeling altijd de gelijktijdige waarneming van drie autonome foci vereist¹, in overeenstemming met de theorie van J.J. Gibson, die zowel de beweging van het dier/organisme als de beweging van de omgeving omvat. Bij het inschenken (van wijn in een glas) is en blijft één autonome focus bezig met (de beweging van) het glas als omgevingsobject, wat universeel een vanghandeling vertegenwoordigt. De twee andere autonome foci zijn bezig met de waarneming van de beweging binnen de egocentrisch uitgevoerde handeling: i.c. met de beweging van de wijn (vloeistof) over een handelingslijnform (richting het glas), wat universeel een gooihandeling vertegenwoordigt. Dit artikel richt zich specifiek op de twee foci die behoren tot de egocentrische gooihandeling in relatie tot het inschenken van bijvoorbeeld wijn in een glas. Het verklaringsmodel toont daarbij aan dat elke denkbare gooihandeling een dwingende samenwerking vereist tussen een autonome interne en een autonome externe focus. Dit inzicht, dat er twee autonome foci zijn in plaats van dat er sprake is van één onverdeelde handeling, maakt niet alleen mogelijk om alle individuele waarnemingsprocessen eindig te benoemen, maar toont als novum dat een koppeling binnen de egocentrische gooihandeling zelf kan plaatsvinden².

Het verklaringsmodel van de motorische bewegingshandeling komt op die manier tot een volledige beschrijving van het *tau*-koppelingsproces waarbij de essentie van de taakstelling, de primaire focus, wordt uitgevoerd door (de waarneming van) de wijn over een vooraf geplande handelingslijnform tussen de flesmond en het glas³. Dat perceptuele beeld wordt dus vooraf binnen een tactische overweging bepaald en behelst niet meer dan een antwoord op de vraag welke toekomstige opeenvolgende posities de wijn moet gaan innemen om de handeling te laten slagen. Opeenvolgende posities van welk object dan ook creëren feitelijk altijd lijnvormen, hetgeen bij inschenken overduidelijk zichtbaar wordt, en als men overgaat tot het daadwerkelijk uitvoeren van de handeling dan gaan de druppels, die feitelijk de vloeistofstroom vormen, dat perceptuele beeld stap voor stap invullen. Waardoor er dus binnen een lijnform kan worden waargenomen dat de *gap* van de latente plaatsen P geleidelijk verdwijnt en, geheel volgens de bevindingen van D.N. Lee, de *tau*-waarde oplevert welke een cruciale rol speelt in de afhandeling van de motorische actie in samenwerking met de secundaire focus⁴.

Het verklaringsmodel van de motorische bewegingshandeling steunt voor een deel op gronden van de logica, maar brengt ook wetenschappelijk bewijs naar voren. Dit hoofdstuk verschaft het

¹ [The cortical streams mediate the grasping of a cup equal as they mediate within the nerve spiral \(youtube.com\) https://www.youtube.com/watch?v=QP4vPVAw-Yg](https://www.youtube.com/watch?v=QP4vPVAw-Yg)

² D.N. Lee identificeerde weliswaar de *tau*-waarde behorende bij de primaire focus, maar beschouwde de egocentrische handeling als één en onverdeeld. Zijn levenslange zoektocht naar het fenomeen dat eraan gekoppeld moest worden bleef onbevredigd, omdat hij nooit tot het besef kwam dat de koppeling zich in de egocentrische handeling zelf bevond.

³ https://www.researchgate.net/publication/373826043_Within_pouring_the_essence_of_the_task_is_solely_carried_out_by_the_rising_movement_of_the_liquid_level_in_the_glass_This_external_primary_focus_provides_the_tau-value

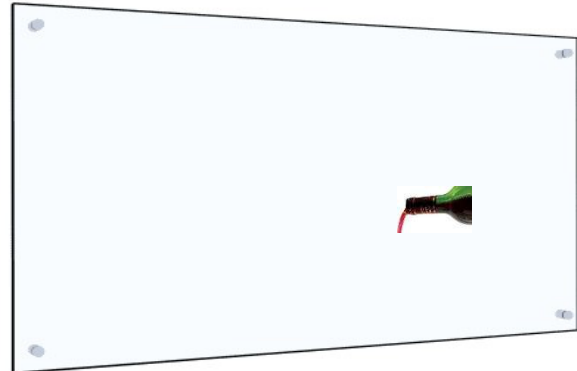
⁴ https://www.researchgate.net/publication/375641377_The_tau-coupling_process_within_pouring_demonstrates_that_we_absolutely_do_not_need_a_motor_plan_Executing_an_external_action_trajectory_shape_along_which_the_liquid_level_rises_dictates_all_internal

Voordat we inschenken wordt er altijd eerst een perceptueel beeld van een latente handelingslijnform vanuit het perspectief van de flesopening gecreëerd – Het wetenschappelijke bewijs

wetenschappelijke bewijs dat we bij het inschenken altijd eerst een perceptueel beeld van een latente succesvolle handelingslijnform (van de vloeistof) vanuit het perspectief van de flesmond naar het glas creëren alvorens we daadwerkelijk iets gaan uitvoeren.

Het wetenschappelijke bewijs

Het bewijs is zeer eenvoudig. U kunt het gelijk binnen een eigen empirisch onderzoek vaststellen. Waarbij uzelf de proefpersoon bent of een proefpersoon vraagt om steeds te proberen om een glas wijn in te schenken. De enkele instructie betreft de mededeling om de handeling alleen uit te voeren als de proefpersoon denkt een reële mogelijkheid te hebben om de wijn daadwerkelijk in het glas te krijgen.

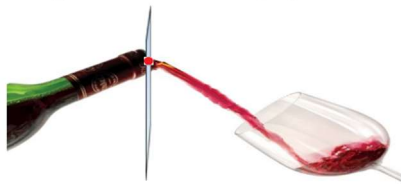
Afb.: Het wetenschappelijke bewijs drijft op het vermogen om een voorstelling te kunnen maken van een reuzenformaat winkelruit. De afbeelding links toont een normaal formaat van zo'n ruit. U dient dat beeld voor het bewijs echter 10 tot 20 maal te vergroten.

Kies een willekeurig glas en een willekeurige fles vloeistof en creëer de volgende omstandigheden:

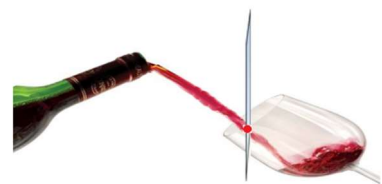
- Situatie 1: Doe niets (nulmeting). Laat de proefpersoon gewoon inschenken.
- Situatie 2: Plaats een reuzenformaat winkelruit (hoogte 20 meter x breedte 30 meter) tussen de flesmond en het glas. Vlakbij de flesmond.
- Situatie 3: Plaats een reuzenformaat winkelruit (hoogte 20 meter x breedte 30 meter) tussen de flesmond en het glas. Vlakbij het glas.
- Situatie 4: Plaats de reuzenformaat winkelruit (hoogte 20 meter x breedte 30 meter) tussen de flesmond en het glas. Op elke willekeurige positie P naar keuze.

Situatie 1

Situatie 2

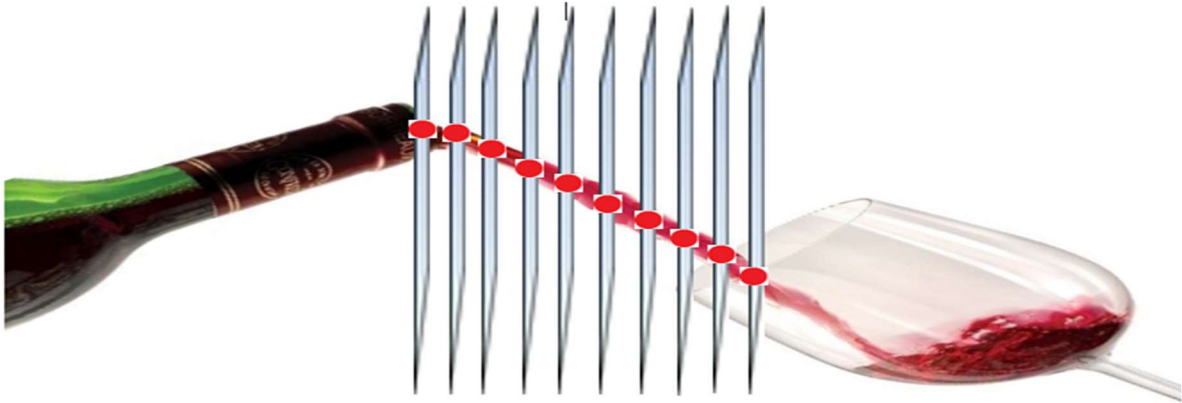
Situatie 3

Afb.: In situatie 1 zal een proefpersoon gewoon gaan inschenken. In de situaties 2 en 3 is er een reuzenformaat winkelruit (tussen de flesmond en het glas) geplaatst en zal een proefpersoon geen inschenkenhandeling starten met het idee om daadwerkelijk het glas te vullen. Er wordt namelijk één positie P waargenomen die de wijn niet doorlaat.

Conclusie:

Een proefpersoon zal gewoon wijn in het glas gaan schenken in situatie 1. In de situaties 2, 3 en 4 begint een proefpersoon niet aan die handeling met het idee om daadwerkelijk wijn in het glas te krijgen. De situaties 2 en 3 zeggen op zich niet zoveel, maar situatie 4 maakt het allemaal duidelijk. Of de

reuzenformaat winkelruit zich nu vlakbij de flesmond of vlakbij het glas bevindt maakt voor de proefpersoon niet uit. Als er waar dan ook een duidelijk heel grote etalageruit staat begint een proefpersoon niet aan deze motorische handeling met het idee om ooit wijn in het glas te krijgen. Dat geldt dus voor elk denkbare plaats P van de winkelruit. Vanaf de allereerste positie $P(0)$ vlakbij de flesmond tot een etalageruit welke de laatste plaats $P(n)$ net voor het glas inneemt.

Situatie 4

Afb.: In situatie 4 wordt duidelijk dat wij voorafgaande aan de uitvoering alle aaneengesloten *toekomstige* (!) plaatsen van de wijn beschouwen. Het maakt niet uit op welke plaats de etalageruit tussen de flesmond en het glas staat. Dan wordt de schenkhandeling namelijk niet uitgevoerd. Wiskundig gezien kan men dan redeneren dat een onafgebroken reeks van aaneengesloten plaatsen P een lijn of lijnform (handelingslijnform) creëert. De afbeelding geeft daarbij een perfecte plastische weerspiegeling dat we binnen deze handeling vooraf eerst een perceptueel beeld van een gehele latente handelingslijn creëren alvorens we ook maar iets feitelijk gaan uitvoeren..

Dat betekent dus dat wij elke plaats $P(0-n)$ tussen de flesmond en het glas *vooraf* (!) beoordelen waarbij men overduidelijk kan constateren dat we daarbij inschatten of elke plaats P de wijn doorlaat zodat het uiteindelijk in het glas terecht zal kunnen komen. Waarbij er dus geconstateerd kan worden dat als er één plaats P niet *leeg* (!) is de missie gestaakt wordt. Hetgeen leidt tot de feitelijke conclusie dat er vooraf naar elke plaats $P(x)$ tussen de flesmond en het glas *gekeken* (!) moet worden c.q. waargenomen moet worden of ook deze plek de fysieke dimensies van de wijn doorlaat. Wiskundig kan een onafgebroken reeks van aaneengesloten plaatsen P als lijn of lijnform (handelingslijnform) worden bestempeld. Hetgeen het wetenschappelijke bewijs completeert dat we bij het inschenken vooraf eerst een perceptueel beeld van een gehele latente handelingslijn van wijn vanuit het perspectief van de flesmond creëren alvorens we ook maar iets feitelijk gaan uitvoeren.